

Barcelona, 3 de juny de 2010

ANY III. núm.

82

URC: un nou rostre d'expressió associativa

Els instituts de vida consagrada i les societats de vida apostòlica, alguns dels quals presents en aquesta terra segles abans del naixement de Catalunya com a país i com a ens polític, van crear l'URC (Unió de Religiosos de Catalunya), ara fa 30 anys, concretament el 29 d'abril de 1980. Les línies conciliars del Vaticà II i la recuperació de la democràcia van aconsellar trobar un nou rostre d'expressió associativa al servei de l'evangeli i de les persones que viuen i treballen a Catalunya. Reafirmem l'autonomia dels nostres objectius, a la vegada que ens mantenim oberts de cor al diàleg i a la col·laboració amb els representants polítics del nostre poble, del qual aquest Parlament és la màxima expressió.

Fragment del discurs pronunciat pel representant de l'URC a Barcelona el dia 22 d'abril davant una Comissió parlamentària amb motiu del Projecte de Llei d'accés a l'assistència sanitària de cobertura pública a càrrec del Servei Català de la Salut.

Simposi sobre estructures d'animació de l'espiritualitat marista

“Veni a un lloc tranquil...”

Invitats per la Província Marista de L'Hermitage, amb el suport del superior general i del seu consell i la comunitat marista de la Casa d'Espiritualitat de les Avellanes (Espanya), amb motiu dels 100 anys de la presència marista en aquesta casa, ens reunim al Monestir de les Avellanes 40 germans i laics i laiques de 12 països (Guatemala, Brasil, Canadà, Espanya, Argentina, Bèlgica, França, Mèxic, Nova Zelanda, Austràlia, EUA, Itàlia) dels cinc continents i representant 15 províncies de l'Institut. El lloc era ple de pau i tranquil·litat, la presència de molts germans que ens han precedit, dels nostres màrtirs i els camins recorreguts en la història dels nostres dies per tot un món marista ha estat la força i inspiració d'aquests dies. Acollint la crida que ve dels tres últims Capítols Generals a créixer en espiritualitat i conversió vam voler buscar instruments i mitjans dels quals dotar-nos per dur a terme l'animació de l'Espiritualitat marista.

Els nostres objectius

- ✓ Realitzar un simposi a escala de l'Institut Marista per prendre consciència de la realitat existent en aquest camp; reflexionar junts i intuir camins de col·laboració respecte a l'animació de l'espiritualitat marista.
- ✓ L'espiritualitat també necessita un suport estructural, com ja és obvi en l'educació i la solidaritat, d'aquí el títol: Simposi sobre estructures d'animació de l'espiritualitat marista. Per tant, no és un simposi focalitzat en els continguts de l'espiritualitat marista, sinó en els mitjans que les unitats administratives poden crear per alimentar-la i fer-la créixer.

Mètode de treball:

Amb la metodologia de VEURE-JUTJAR-ACTUAR ens hem endinsat en els diversos assumptes de l'animació de l'espiritualitat.

MOMENT DEL “VEURE”

En el VEURE hem compartit els trets de l'espiritualitat que estem transmetent en els nostres contextos culturals. Constatem que algunes de les estructures existents fins a l'actualitat (quan n'hi ha) no són vàlides per a la transmissió de l'espiritualitat als homes i dones del segle XXI.

La situació de crisi en el nostre temps en la família, en l'Església, en la societat, violència,

pèrdua de sentit... implica la recerca de noves respostes i llenguatges per a aquestes necessitats.

La nostra espiritualitat ha de mirar l'home i la dona d'avui dia; ha de ser laical, per al món, per a la gent; encarnada, vivencial, des de l'experiència. Més horitzontal (contraposada a l'espiritualitat verticalista: Déu-jo), que faci referència continuada a la vida; apostòlica, encarnada entre els joves i els infants; evangèlica (centrada en la Paraula de Déu); unificadora de la vida (contra la fragmentació i la dualitat)...

L'espiritualitat marista és l'espiritualitat de la presència.

Intuïm que la nostra espiritualitat passa pel camí de la solidaritat, de la missió. Necessita comunitats que siguin autèntiques escoles de pregària i d'espiritualitat, d'estructures més fortes per animar l'espiritualitat. Una espiritualitat fomentada en tots els àmbits provincials.

En les nostres Províncies comptem amb variades estructures de transmissió de l'espiritualitat marista, però algunes estructures ofereixen trobades puntuals, ocasionals, sense donar-los seguiment posterior. Sense provocar processos.

Cal transmetre més experiències que teories o continguts, per tant, el testimoni i els espais són importants.

Per animar l'espiritualitat necessitem equips i llocs. Comunitats vives, obertes, acollidores, que viuen l'espiritualitat en profunditat.

Els nostres destinataris són: laics i laiques, germans, col·laboradors, famílies... en funció de la realitat de cada Província.

Mitjançant una taula rodona coneixem diferents experiències d'espiritualitat pròpies i externes:

Els exercicis espirituals en la vida quotidiana.

Projecte NUSde les Teresianes.

Els IDEM (Itineraris d'Espiritualitat Marista) de la Província de Compostel·la.

L'experiència de la comunitat de les Avellanes.

Tanquem aquesta primera part del nostre simposi amb la ponència del P. Ramon Prat, "Quina és la realitat d'avui respecte a l'espiritualitat?". La seva ponència "Malestar i esperances del nostre temps. La serenitat lluminosa" va partir del malestar general que és la por al no-res, al sense sentit. Es necessita una lectura creient de la realitat continuada. Per viure amb sentit el present, la clau està en Jesús mort i ressuscitat. Cal, doncs, netejar la mirada (de prejudicis, de ceguesa espiritual, per deixar que entri el que hi ha i no el que jo vull veure). En grup, en comunitat, associar-se per ajudar-se a veure.

L'acompanyament és una de les claus: acompanyar sense moralitzar i voler donar molts coneixements, més aviat és compartir la vida. Acompanyar és *saber*, és *saber fer*, és *saber estar per saber ser* i *saber dir*. Aquest no és un camí d'eficàcia, sinó de fidelitat. Hem d'aprendre a mirar la realitat amb els ulls de Déu: viure el present amb esperança.

Per fer una lectura cristiana de la realitat se'ns van oferir els passos següents:

Veure els fets, el que passa, els reptes. Descobrir els signes de vida i esperança que hi ha en els fets. Confrontar-los amb els criteris de l'evangeli en diàleg i escolta. Proposar pistes d'acció i actuar en conseqüència.

MOMENT DEL JUTJAR

Comencem aquesta part del nostre treball amb la ponència d'Asunción Codes (Religiosa Teresiana a Àvila) "Criteris pastorals que cal tenir presents per afavorir avui l'espiritualitat". Partint del que no és i del que és l'espiritualitat ens mostra algunes característiques de la nova espiritualitat: integradora, experiencial, en camí, encarnada, en circularitat, personal i comunitària. Per això hem de passar, en l'espiritualitat, de l'heretat al proposat, o sigui, donar amb la FONT o descobrir en cada un l'etern que portem a dins.

Cal educar la interioritat humana, fer el camí o itinerari personal, educar en els nous espais o escenaris per a l'experiència de Déu i mirar Jesús. Cal ser-hi on es veu i s'escolta Jesús (entre els *"Amics de Déu, ferits del mateix mal"*).

Quant als recursos pastorals: hem de tenir una mirada atenta i creient per detectar el que està donant vida i el que ens l'està traient a nosaltres i als nostres destinataris, els joves i els infants pobres. Per tant, és necessari un continu discerniment de la novetat evangèlica.

Ens convida finalment a oferir diferents experiències i aprendre a llegir-les i avaluar-les.

Després de la reflexió personal en clau de pregària i discerniment i a partir del que hem sentit i compartit fins ara, dels nostres documents maristes i de la Paraula de Déu, arribem a les intuïcions següents:

- ✓ La importància de la cerca d'un nou paradigma per a l'Església i veure com començar a viure'l.
- ✓ Donar prioritat a Jesús a través de Maria i Champagnat.
- ✓ Viure experiències conjuntes joves i adults.
- ✓ Crear una xarxa de cases d'espiritualitat que tinguin una comunitat que acull i acompanya experiències significatives i que alhora elaborin i comparteixin materials al servei de la congregació.
- ✓ El discerniment en la creativitat.
- ✓ Incidir en les relacions personals.
- ✓ Fer processos, almenys a mitjà termini. No serveixen simples esdeveniments.
- ✓ Necessitat d'una formació per a les persones que acompanyen aquests processos i millor si és en comunitat o grup.
- ✓ Qualsevol procés, que sigui vivencial, amb profunditat i que prevegi l'opció lliure. Que els animadors estiguin formats i siguin persones amb conviccions profundes: flexibles, que no ofeguin l'espontaneïtat i que treballin des de la llibertat i la participació, vivint tot com a seu.

A continuació, escrivim una carta a cada un dels nostres provincials en la qual expressem la nostra intuïció per al futur a la nostra província.

MOMENT DE L'“ACTUAR”

Des dels ressons de les cartes als provincials, tota la il·luminació tinguda en el “jutjar” i tenint de fons la realitat expressada en el “veure”, elaborem una llista de propostes concretes d'estructures d'animació de l'espiritualitat per escollir les més votades i significatives i desenvolupar-les en tallers.

Entre les 19 propostes d'estructures d'animació de l'espiritualitat marista que van sortir en un principi, es van escollir les 5 següents per treballar-les en forma de taller:

1. Casa/Centre d'Espiritualitat amb una comunitat mixta.
Creació a cada província d'un “centre d'espiritualitat marista” amb una casa i comunitat mixta

(dins del possible) Casa de referència. Utilització o dedicació, almenys, d'una casa significativa en cada província, per a l'espiritualitat.

2. Xarxa de (cases... centres... equips...) d'Espiritualitat dins l'àmbit d'Institut.

Creació per part del CG d'un grup de treball (teòric, pràctic, experiencial), dirigit a totes les províncies. Creació d'una XARXA de col·laboració de l'Institut, on es puguin compartir materials, experiència i reflexions.

3. Equip/Comunitat d'Animació a escala de Província.

Creació per part del CP d'un equip de germans i seglars alliberats per a l'animació i acompanyament dels processos d'espiritualitat a la província.

4. Exercicis Espirituals Maristes en la vida ordinària.

Elaborar a escala de l'Institut una proposta d'exercicis espirituals maristes adaptats a la vida ordinària.

5. Itineraris d'Espiritualitat Marista.

Equip provincial que col·labori en el disseny d'itineraris d'espiritualitat marista.

Tallers amb aquestes cinc propostes d'estructures.

Ens vam distribuir en grups nous per als tallers i després cadascú va presentar a la taula el projecte del seu taller, per compartir-lo i acollir suggeriments i així enriquir-lo. El resultat va quedar per ser traduït i enviat a cada participant i provincial.

Al final, a micro obert, vam expressar les nostres reaccions enfront del treball dels tallers:

Estem cridats a desenvolupar una Església marial, des de sota, com Maria, entre la gent, sense poder, ni privilegis, amb molt carisma, mística i profecia.

Organitzar-nos en XARXA, sense esperar de vegades que ens organitzin des de dalt (CG).

Començar organitzant alguna casa de referència o equip d'espiritualitat en cada província.

El repte segueix essent aprofundir, seguir la reflexió sobre estructures, camins, persones..., perquè el nostre futur es juga en aquests camins d'espiritualitat.

Ens ha faltat temps per fixar la metodologia de cada un dels tallers.

Veiem necessària una paraula del CG envers els Provincials perquè aquest simposi tingui ressò i acollida, amb les seves iniciatives i no es quedi en un esdeveniment més. Sens dubte ha obert un camí per a les províncies en el camp de l'espiritualitat.

Molt agraïts pel viscut a Déu en primer lloc i als germans que ens han acollit.

Conclusions

En acabar el simposi ens vam preguntar: *Qué hi haurà, ara? Com ho continuarem?*

- ✓ Ens preguntem com hem de transmetre al Consell General les conclusions dels tallers realitzats? La presència de dos consellers generals (Josep Maria Soterias i Eugene Kabanguka) ens assegura d'alguna manera aquesta transmissió.
- ✓ Que els equips d'espiritualitat siguin mixtos.
- ✓ La nostra experiència pot donar un color diferent a les comissions ja existents.
- ✓ Seguir buscant maneres de compartir recursos i persones a escala internacional, entre províncies.
- ✓ Continuar celebrant i avaluant el que fem en aquest camp de l'espiritualitat.
- ✓ Obrir una pàgina o finestra d'espiritualitat dins l'àmbit de l'Institut.
- ✓ Crear un secretariat d'Espiritualitat a escala institucional com més aviat millor.
- ✓ Comunicar als provincials el que hem viscut i conclòs en aquest simposi.

- ✓ Seguir aprofundint l'espiritualitat a partir de la solidaritat o conjuntament.
- ✓ Realitzar una altra trobada en dos anys per compartir projectes i camins nous realitzats per les diferents províncies de l'Institut.
- ✓ L'espiritualitat és el repte del segle XXI per al món i evidentment per a nosaltres, Maristes.

Com a clausura, les paraules dels consellers generals presents ens van animar a prosseguir el camí iniciat en aquest simposi amb tres reptes i tres línies d'acció:

Tres reptes:

- ✓ La nostra espiritualitat és una espiritualitat amb identitat pròpia.
- ✓ Amb horitzonts i arrels que ens conviden a la visió global i evitar la fragmentació de la vivència de la nostra espiritualitat i valors maristes.
- ✓ Vinculada a la missió. Íntimament unides les dues. És aquí on Champagnat està en estat pur. La nostra espiritualitat està en el cor de la missió i la missió en el centre de l'espiritualitat.

Tres línies d'acció:

- ✓ Benvinguda l'espiritualitat, per la porta gran, que sigui visible, perquè forma part del que som i fem. Ens és alguna cosa per al temps lliure o per a caps de setmana o temps de recol·leccions...Per això, cal invertir temps, diners i persones.
- ✓ Constituir llocs de referència (Topoi), no en tenim prou amb comissions o equips, sinó comunitats vives, llocs de referència de la nostra espiritualitat.
- ✓ Desenvolupar-lo en XARXA junts, perquè pugui desenvolupar-se en totes les parts de l'Institut, en els qui tenen recursos i, en els qui no en tenen, des de la solidaritat.

L'Eucaristia de clausura, a l'Església de les Avellanes, plena d'història i de vida, de somnis i reptes, de germans i de laics, de famílies, d'infants i joves que l'omplen els caps de setmana als nostres dies, la vigília pròpiament de Pentecosta, oferint-nos una nova pentecosta per a l'Institut, precisament des de l'Espiritualitat, va ser el colofó amb tints d'acció de gràcies i enviament joiós de part de qui ens va reunir: Jesús i el seu Esperit. *Portem al cor Jesús i, plens del seu Esperit, sortim amb Maria vers una nova terra.*

G. Rodrigo Cuesta Guerra

Sonia Calvete

Les Avellanes, 21 de maig de 2010 (Record del baptisme de Sant Marcel·lí Champagnat)

Declaració de la Unió Internacional de Superiores Generals

Acabats tots els treballs de la darrera assemblea general de l'UISG, el grup de **800 superiores Generals** ofereixen a l'Església i al món la declaració següent. L'oferim a través del bloc **masdecerca.com**, que es va fer present a l'assemblea i va poder constatar-ne la **vitalitat**, així com la gran importància que té aquest grup eclesial (probablement **el grup més important a l'Església**) que té darrere seu **gairebé un milió**

de germanes consagrades i **diversos milions de persones associades carismàticament** treballant colze amb colze amb elles, portant endavant la missió de l'Església als llocs més difícils i d'avantguarda.

EL FUTUR DE LA VIDA RELIGIOSA ESTÀ EN LA FORÇA DE LA SEVA MÍSTICA I DE LA SEVA PROFECIA

"Tot jo tinc set de Déu, del Déu que m'és vida..." Salms 42,3

Durant aquesta assemblea: juntes, 800 superiores generals de 87 països, ens hem sadollat de la font de vida, el Déu de Jesucrist, d'on sorgeix la nostra alegria, la nostra esperança i la nostra força.

Ens comprometem a:

- Redescobrir i escoltar la font que parla en el nostre cor, en l'altre i en la creació.
- Anar a la font del nostre carisma per treure de nou el dinamisme de la nostra primera crida.
- Agradar i compartir, juntes, la Paraula i el Pa.
- Afavorir el diàleg constant entre la Paraula de Déu i els esdeveniments del món.
- Invitar altres a venir i beure aigua de la font.

"Si em teniu per fidel al Senyor, veniu a casa meva i quedeu-vos-hi" Fets 16,15

Com Lídia, dona d'escolta i de fe, som convidades a obrir el nostre cor i la nostra casa, i a fer memòria de l'aigua viva del nostre baptisme.

Ens comprometem a:

- Crear un estil de vida místic i profètic, obert a l'hospitalitat i a l'acollida sense exclusivitat, respectuós de les diferències, que reconeix la riquesa de les diverses cultures i religions.
- Reinventar un art de viure juntes, marcat per relacions que humanitzen, per l'escolta, l'empatia, la no-violència, per arribar a ser testimonis dels valors evangèlics.
- Cuidar la formació inicial i permanent per afavorir la integració de la dimensió mística i profètica de la nostra vida consagrada.
- Viure en harmonia amb tot el Cosmos i habitar la nostra Terra amb respecte.

"Tira llac endins i caleu les xarxes per pescar" Lluç 5,4

Hem pres consciència que no hem de tenir por de la nit de les aigües profundes.

Ens comprometem a:

- Anomenar amb audàcia les nits de l'Església, de la societat i de les nostres congregacions.
- Descobrir els raigs de llum amagats en el cor de la violència, de la pobresa i de la manca de sentit.
- Obrir els ulls per descobrir nous camins de llum en les tenebres del nostre món: la situació precària de les dones, el malestar existencial de molts joves, les conseqüències de les guerres i de les catàstrofes naturals, l'extrema pobresa que engendra la violència...
- Oferir, com a dones consagrades, un ministeri de compassió i de guarició.
- Treballar en xarxes, localment i globalment, amb altres congregacions i amb els laics, per a la realització de diversos projectes i per a la transformació de les estructures injustes.
- Superar les fronteres dels nostres respectius carismes i unir-nos per oferir al món una paraula mística i profètica.
- Dialogar en veritat amb l'Església jeràrquica, a tots els nivells, per a un major reconeixement del lloc de la dona.

Com Maria, romandrem despertes i vigilants, en constant recerca de la font que brolla, amb la certesa que Ella es deixa trobar, encara que sigui de nit.

22 de maig de 2010

Experiència de discerniment vocacional

¿TIENES CLARO LO
QUE PIENSAS HACER
CON TU VIDA?

EXPERIENCIA DE
DISCERNIMIENTO
ESPIRITUAL

Per a aquells joves, entre 18 i 30 anys, que s'estan preguntant per la seva vocació a la vida com a creients. Ens aproparem a termes com felicitat, recerca de sentit i vocació. Sentirem testimonis de creients que han optat per diverses formes i opcions de vida. Del 24 al 27, Exercicis Espirituals en clau de discerniment d'opció de vida.

Organitza: Províncies d'Espanya de la Companyia de Jesús

Lloc: Col·legi Major Loiola (c/ Callejón de Lebrija, 3. 18011. GRANADA)

Data: Del 17 al 28 de juliol.

Preu: 180 € (Es pot sol·licitar beca)

Informació i inscripcions a Catalunya: David Guindulain sj
dguindulain@fespinal.com i 669 485 781

Trobada Nacional de Junes de Confers Regionals i Diocesanes

CONFER celebra una Trobada Nacional de Junes de Confers Regionals i Diocesanes. La trobada ha tingut lloc a la seu antiga

Madrid, 28 de maig de 2010 (IVICON).- La Conferència Espanyola de Religiosos ha organitzat per a la jornada d'avui una Trobada Nacional de Junes de les Confers Regionals i Diocesanes. A aquesta trobada han assistit prop de 100 persones vingudes de diferents parts del país.

El dia, que ha començat amb una oració al voltant de la Santíssima Trinitat, té tres eixos que el vertebraren: l'observació de la realitat, la il·luminació d'aquesta realitat i les conclusions que s'obtinguin del treball en grups.

Després de l'oració, el president de la CONFER, el P. Elías Royón, ha donat la benvinguda als religiosos i religioses que han pogut assistir a la Trobada. Tot seguit, la Coordinadora de Regionals i Diocesanes a la CONFER, Blanca García, ha presentat una síntesi de l'informe sobre la consulta que s'ha realitzat a les Confer sobre diferents aspectes que preocupen la Vida Religiosa. D'una banda, la situació de les comunitats i les dades estadístiques del nombre de religiosos i religioses que pertanyen a cada Confer. D'altra banda, una anàlisi sobre els serveis d'animació a la Vida Religiosa que ofereixen les diferents Confer, així com la relació amb altres organismes d'Església; i, finalment, una consulta sobre la gestió administrativa. Cal destacar l'àmplia resposta que ha tingut la consulta, per la qual cosa les dades tenen una enorme fiabilitat.

Després d'aquesta presentació, la Coordinadora d'Àrees de CONFER, Lourdes Fernández, ha comentat la possibilitat de treballar conjuntament en l'organització de tallers i xerrades oferts des de les Àrees.

Això ha donat pas a una presentació, per part de la secretària general, Julia García, dels nous Estatuts de CONFER, remarcant els articles que han canviat, així com en què incideixen directament en el funcionament de les Confer Regionals i Diocesanes. En una breu intervenció, ha repassat els articles més importants i complexos del text aprovat.

Després del descans, el president de CONFER, el P. Elías Royón, ha donat a conèixer els objectius marcats en la institució per al trienni 2010-2013, destacant principalment el tema de la comunió.

D'aquí, s'ha passat a l'exposició de temes econòmics per part de l'administrador de CONFER, Luís Álvarez.

La jornada continuarà amb una presentació de la trobada de CONFER jove i, després del menjar, el treball de reflexió en grups i l'exposició de les conclusions. Posteriorment, s'ha visitat la seu nova de CONFER al carrer Núñez de Balboa.

USG: "Europa desafia la vida consagrada"

Els Superiors Generals es reuneixen a Roma

El General dels Escolapis, Pedro Aguado, ha estat nomenat president de la Comissió d'Educació de les Unions de Superiors i Superiores Generals

Madrid, 1 de juny de 2010 (IVICON).- Durant els dies 26-28 de maig ha tingut lloc l'assemblea semestral de la Unió de Superiors Generals, al Salesianum de Roma. El tema central de la trobada ha estat "Europa interpel·la la Vida Consagrada - Situació i implicació".

A través de diverses ponències que han ofert persones de molt diverses perspectives i perfils (bisbes, sociòlegs, periodistes, laiques i laics propers a les institucions religioses i alguns religiosos) i de diverses trobades de grup i reunions en plenari, s'ha anat fent un treball centrat, sobretot, a detectar els principals reptes i qüestionaments als quals hem d'intentar respondre.

L'assemblea següent, que tindrà lloc el novembre de 2010, seguirà amb aquest tema, però ja amb l'objectiu de consensuar opcions i estratègies que convé seguir per revitalitzar la Vida Consagrada a Europa i donar respostes comunes als reptes plantejats.

La Unió de Superiors Generals, que està presidida pel Rector Major dels Salesians, D. Pascual Chávez, es reuneix en assemblea dues vegades l'any.

D'altra banda, l'USG (Unió de Superiors Generals) i l'UISG (Unió Internacional de Superiores Generals) treballen conjuntament a través d'algunes comissions sectorials. Des de la Comissió d'Educació, ambdues institucions intenten impulsar tot el que és relatiu a l'educació en les nostres Institucions religioses. Des del proper mes de setembre, el P. Pedro Aguado assumeix la presidència d'aquesta comissió. La primera reunió ha estat convocada a Roma el dia 16 de setembre.

Xarxes Solidàries

Un grup d'ONG que formem part de **Xarxes Solidàries**, integrades per Entitats per al desenvolupament solidari i vinculades a congregacions religioses, es reuneixen periòdicament a l'URC per compartir criteris i, enguany, donar suport a un projecte solidari d'ajuda d'emergència pels desplaçats a la R. D. Congo.

Xarxes Solidàries estan, actualment, integrades per aquestes entitats:

- **Fundació Internacional de Solidaritat, Companyia de Maria**
- **SED (Solidaritat, Educació i Desenvolupament), Germans Maristes**
- **Siempre Adelante, Concepcionistes**
- **Fundació Proide, La Salle**
- **FUNDEO Fundació Enric d'Ossó, Companyia Santa Teresa de Jesús**
- **Fundació Taller de Solidaritat, Serventes de Sant Josep**
- **Karit, Solidaris per la Pau, Carmelites**

Contiuem la presentació de les ONG o Fundacions de solidaritat, vinculades a congregacions religioses. Totes poden formar part de **Xarxes Solidàries**. Només cal avisar la secretaria de l'URC.

Xarxes Solidàries (3): FUNDEO – Fundació Enric d'Ossó

**ONGD TERESIANA
PER A L'EDUCACIÓ
I EL DESENVOLUPAMENT**

Qui som?

Som una fundació no governamental sense finalitat de lucre pel desenvolupament, fundada per la Companyia de Santa Teresa de Jesús

Finalitat:

Per mitjà de la FUNDACIÓ ENRIC D'OSSÓ desitgem canalitzar esforços, projectes, recursos humans i econòmics, iniciatives, il·lusió, generositat i voluntariat en la gran tasca de dignificar les persones fins on puguin arribar les nostres possibilitats

**FUNDEO
Fundació Enric d'Ossó**

C/ Ganduxer, 85
08022 Barcelona
Tel. 932 123 354

A/e: fundeostj@yahoo.es
C.C. Banc Santander Central
Hispano

0049-1806-97-2611996805
www.stjteresianas.pcn.net/fundeo/

Prioritats de l'ONGD

- 1. Potenciar Projectes de Millora de l'educació i de la cultura**
- 2. Formació professional**
- 3. Assegurar la promoció de la dona i la defensa dels seus drets i integració social**
- 4. Tenir cura de la salut mitjançant l'atenció primària, sanejament, potabilització d'aigua, nutrició, formació sanitària, alu salut preventiva, atenció materno-infantil, hospitals, dispensaris**

Àmbit d'actuació

- Dirigida d'una manera especial a Àfrica, Àsia, Amèrica Central i del Sud o a les obres d'integració que atenen joves en màxima dificultat d'inserció a la nostra societat.

Amb qui comptem

- Persones individuals, famílies, empreses que vulguin contribuir de manera directa al desenvolupament i seguiment dels projectes estables adjudicats per mitjà del Patronat de la Fundació

EI VOLUNTARIAT

- Constituït per persones que, de forma conscient, gratuïta i estable, dediquen una part del seu temps a la col·laboració en Projectes per a l'educació i el desenvolupament d'acord amb la filosofia de la Fundació Enric d'Ossó

AJUT SOLIDARI! Si vols col·laborar en la construcció d'un món més humà, més just, més fraternal et convidem a formar part del grup de:

Amics de la “**Fundació Enric d'Ossó**”

La vida contemplativa

PARAULA I VIDA – 30 de maig de 2010

Julien Green, un novel·lista cristià de primera línia, es feia aquesta pregunta: “Quantes persones hi ha entre nosaltres que hagin experimentat el sentiment de la presència de Déu?”. A l’home d’avui, amb prou feines li queda temps per tastar la pregària i la presència de Déu en la seva vida.

Tanmateix hi ha homes i dones que se senten cridats a dedicar tota la seva vida a la pregària, al treball i a la comunitat en el si d’un monestir contemplatiu. Són nois i noies que han pres aquesta decisió per tota la vida i que són molt

feliços. En el si dels nostres monestirs hi ha pau, joia i estimació.

Els nois i les noies que Déu crida a la vocació contemplativa són persones que estimen la vida, són solidàries amb els germans i estan compromeses amb la transformació del món. La vida contemplativa en un monestir no és de cap manera una evasió del món, un desentendre’s de la societat, perquè la vida contemplativa és expressió de l’amor a Déu i no es pot estimar autènticament Déu sense estimar la humanitat.

La vida contemplativa realitza plenament les persones perquè Déu omple meravellosament tots els nostres anhels. Vaig conèixer una noia en el cor de la qual Déu anava treballant i em deia que notava un canvi en la seva vida, ja que començava a agradar-li el que abans li desagradava i perdia gust per moltes coses que abans la satisfieien. Va entrar en un monestir contemplatiu i després d’uns anys em va escriure comunicant-me que feia la seva professió i que “era felicíssima”.

Heu visitat mai una comunitat contemplativa? És una bona experiència, interpel·la i suscita moltes preguntes. Com per exemple: Quin valor donem a Déu en la nostra vida? Quina relació creiem que existeix entre Déu i la creació, entre Déu i la vida? Quin lloc ocupen la pregària i el silenci en la nostra vida personal i familiar?

La resposta a aquestes preguntes incideix en la valoració eclesial que fem de les vocacions contemplatives i dels nostres monestirs, que són certament signes de la presència de Déu enmig del món, de la transcendència de la nostra vida humana, de la importància i de la necessitat del silenci i de retrobar la pròpia identitat.

Els contemplatius i les contemplatives són molt útils per a l’Església i per a la humanitat. Encara que sembli una paradoxa, des del monestir estan més a prop de les necessitats eclesials i de les inquietuds, tristeses i sofriments dels homes, els seus germans. No són ni indiferents ni egoistes, perquè el seu amor participa de la universalitat de l’amor de Jesucrist. Viuen amb els ulls posats en Ell i amb el cor obert a les necessitats dels germans, un cor que, fent-se pregària, fa que aquesta sigui més apostòlica i converteixi la seva vida en redempció.

Aquests germans nostres, fills i filles de famílies dels nostres pobles i ciutats, ens fan un gran obsequi: ens ajuden a valorar més el silenci i la pregària enmig d’una cultura del soroll. La mare Teresa de Calcuta deia que “necessitem trobar Déu i no podem trobar-lo en el soroll i en la inquietud. Déu és amic del silenci”. Déu parla en el silenci.

Moltes gràcies, contemplatius i contemplatives perquè interpel·leu la nostra vida que sovint s’omple de neguits i angoixes que no existirien si visquéssim aquell “sólo Dios basta” de santa Teresa d’Àvila.

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Finestra oberta al món: “Massatges i sauna al convent”

No, no es tracta d'un altre escàndol sexual a l'Església. Per què, si associem aquestes paraules: “massatges, sauna i convent”, ja pensem malament?

Es tracta, en canvi, d'una brillant iniciativa de la Congregació de les Monges Orsoline de la Sagrada Família. El primer i únic spa al món dirigit per un orde religiós. Es diu **Casa per a Vacances Domus Mariae – Benestar per a tu**, i es troba a Siracusa, davant la costa de la petita illa d'Ortigia, declarada recentment per la UNESCO Patrimoni Artístic i Cultural de la Humanitat. L'estructura s'ubica al convent de les monges orsoline –on resideixen les religioses– i, encara que tot el personal de l'spa sigui laic, l'administració del

centre és de competència de la superiora del convent, sor Rosamaria, de tarannà empresarial format a la Universitat Catòlica de Milà.

Les monges havien de reestructurar l'edifici i van pensar que podien fer alguna cosa diferent de la simple hospitalitat. Proposen, doncs, un itinerari per a la salut del cos, que és, de retruc, salut de l'esperit: el mètode Kneipp, bany turc, tractaments estètics, cromoteràpia, hidromassatge, sauna, solàrium, dutxa emocional, dutxa escocesa, dutxa de Vichy, massatges, piscina terapèutica... són alguns dels serveis que ofereix la Domus Mariae. Però no s'acaba amb això. Per a qui ho desitgi, hi ha la possibilitat d'integrar la regeneració del cos amb un itinerari espiritual. I, per completar el quadre de l'equilibri complet, s'ofereixen cursos de formació de benestar comportamental i cognitiu amb professionals de la psicologia. Cos, ment i esperit. A l'Església catòlica, malgrat vells estereotips, les monges sovint van per davant de tothom.

Marta Nin – 27.05.2010 – catalunyareligio.cat

Els jesuïtes obren les portes de les seves cases més antigues de Roma

La Compañia de Jesús celebra el seu 470 aniversari obrint les portes de les seves cases més antigues de Roma. Tot un esdeveniment perquè alguns llocs, com la Capella de Santa Maria Assumpta, mai no s'havien obert al públic.

Vegeu: <http://www.youtube.com/watch?v=1B65bL-r5FA>

El preu de la traïció

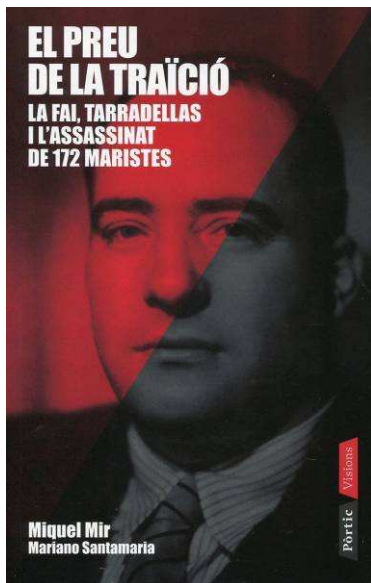
El llibre escrit per Miquel Mir, en col·laboració amb Mariano Santamaria, ofereix una lectura impactant. Un exercici autèntic de memòria històrica. Em refereixo a *El preu de la traïció. La Fai, Tarradellas i l'assassinat de 172 maristes* (Pòrtic). Un llibre incòmode per a tothom. De manera especial, per a alguns sectors, que preferirien realitzar una memòria selectiva. No és estrany que els autors hagin patit pressions i amenaces, com és el cas. Tampoc no sorprèn que la portada hagi estat modificada a partir de la primera edició. Hi deu haver hagut algun pols amb l'editorial per aconseguir forçar-ne el canvi.

Aquest llibre té tres característiques que el fan molt llamener. **Primer, s'atén als fets, amb gran rigor.** Tots documentats. No es tracta d'una història novel·lada. La realitat narrada és tan esfereïdora que endinsa el lector en un període convuls del nostre passat. No imposa cap anàlisi, però proporciona prou elements per suscitar la reflexió de qui en llegeix el contingut.

La violència extrema i irracional de la CNT-FAI flueix en moltes de les seves pàgines. El seu xantatge i el seu engany quan va cobrar 200.000 francs francesos per deixar marxar els seminaristes i germans com a rescat, però que els anarquistes van transformar en assassinats brutals. Aquest és el preu de la traïció. La pregunta final: el Govern de la Generalitat coneixia les negociacions entre la FAI i els maristes? Els autors ofereixen la seva resposta, ben argumentada. Josep Tarradellas no en surt gaire ben parat en rebre els diners cobrats per Aurelio Fernández, malgrat que després es dipositessin a Suïssa.

Segon, aquest llibre ha estat **escrit i publicat ara, en democràcia**. Si s'hagués editat en la postguerra, podria haver representat un tribut als que van guanyar la guerra civil o, almenys, haver comptat amb la seva comprensió i suport. No representa cap exaltació del franquisme, però posa les coses al seu lloc. Es tracta d'un tribut a la memòria històrica d'uns religiosos que van morir pel fet de ser-ho.

Tercer, el punt final. **Com van reaccionar els maristes quan va acabar la contesa civil?** El

Portada de la primera edició

moment afavoria la venjança i la persecució. De motius no en faltaven. Al llibre s'hi afirma: "Amb un nou règim polític, aparentment favorable, els maristes no van utilitzar aquesta circumstància per exigir que es fes justícia. No van interposar cap procediment judicial contra els assassins; és més, ni van forçar les autoritats civils a actuar-hi en contra. Al contrari, no van indagar sobre els executors dels assassinats ni van buscar els artífexs del xantatge dels dos-cents mil francs. Així, els superiors maristes van voler posar punt final a la qüestió, reconeguda com un episodi dissortat, funest, odiós, brut i dels més tèrbols esdevinguts durant la revolució" (pàg. 241). Van optar per la via eclesial d'aconseguir per a ells un reconeixement i de proposar-los com a exemples de vida cristiana en temps difícils. Elecció feta "sempre des de la reconciliació i el perdó cristià". Després de llegir el llibre, aquesta actitud apareix com a pròpia de gegants de l'esperit. Els autors conclouen que els maristes interpel·len amb la fe cristiana la societat civil i li indiquen un camí a seguir.

Hi ha dos criteris que són bàsics i irrenunciables. Primer, una memòria no ha de ser selectiva sinó global. Deixar de banda un grup per enaltir-ne un altre no implica respecte per les víctimes. Segon, sempre s'ha d'estar amb les víctimes, **sempre cal estar amb "totes" les víctimes, siguin del color que siguin, siguin quins siguin els botxins**.

Lluís Serra Llansana

Caputxins: celebració de 25 anys de diàleg i de pregària

Sota una gran i ondulant xarxa blava que penjava del sostre i en la qual hi havia enganxades les siluetes d'uns pans i d'uns peixos, il·luminats per un sol tènueament filtrat per uns acolorits vitralls de paper, acompanyats per uns coralls vermells, els assistents a la festa van viure unes hores de joia en una sala del Convent dels Frares Caputxins d'Arenys de Mar.

L'ambientació de caire mariner pretenia donar un significat a l'acte: d'entrada, la xarxa volia simbolitzar que tots els membres que formen l'Església, dins els Grups de Diàleg i Pregària, viuen interrelacionats. Els pans i els peixos, sobre els quals hi havia escrits diferents noms de temes que s'han anat treballant durant els vint-i-cinc anys, volia fer present la multiplicació de les bones accions, en aquest cas afavorida per la pregària i la reflexió en els grups. Els coralls, tal com ho fan ells en el seu hàbitat, convidaven els assistents a embellir i purificar l'entorn per on es mouen a la vida diària. Finalment, el fet d'estar situats en un suposat fons marí volia significar que, en la profunditat de cada persona, hi ha moments de dubte, de por,...

Però en aquesta foscor Déu es fa present en forma de llum, una llum que entra en les aigües profundes filtrada, en aquesta ocasió, per imatges de Jesús, de Maria, de Sant Francesc que s'endevinaven en els vitralls de les finestres.

En aquest marc va transcórrer la jornada. L'acte començà amb una pregària i continuà amb una xerrada de fra Jacint Duran, en què, després de fer una ressenya històrica dels grups, parlar de la necessitat de purificar l'Església des de dins, convidà tothom a ser segadors, pescadors i pastors. Posteriorment, diverses persones laïques de diferents grups van compartir el seu testimoni. La jornada va seguir amb l'audició del Magnificat de J.S. Bach amb uns comentaris de la Daniela Turull, que ens descriví meravellosament la unitat entre l'expressió musical i el contingut de cada estrofa del càntic. El matí va

continuar amb la celebració de l'Eucaristia i acabà amb un dinar de germanor. Posteriorment, una sobretaula lúdica conduïda pel Pep Parra, que havia musicat per a l'ocasió uns textos de sant Francesc, introduïts per fra Josep Manuel, va posar fi a una festa ben viscuda per tots.

José Cristo Rey García Paredes: "La idolatría de las riquezas"

"La idolatría de las riquezas. Redescubrir la pobreza evangélica en tiempos de crisis". José Cristo Rey García Paredes, cmf.

Presentem el cinquè dels 8 primers títols de la nova col·lecció Vita Consecrata, que, com ja es va anunciar, està a la venda en les llibreries religioses de tot Espanya, juntament amb els altres números que formen la nova i demanada col·lecció. És un llibre de 60 pàgines i 3 euros de preu que recull una reflexió sobre la vivència de la pobresa evangèlica des de l'òptica d'una societat en crisi en la qual els consagrats i consagrades correm el risc de fer de les riqueses un ídol. El professor José Cristo Rey García Paredes, actual director de l'Institut teològic de Vida Religiosa de Madrid, exposa la importància de l'ús de les riqueses en la vida consagrada i, sobretot, alerta que aquest tema ha de ser abordat des de la seva espiritualitat i la seva profunditat teològica.

Per què pregar, com pregar, d'Enzo Bianchi.

En aquest temps en què s'observa una "set" creixent d'espiritualitat, entre els creients i –potser més encara– entre els no-creients, la pregària pren una importància decisiva. Sempre que puguem desempallegar-nos de superestructures inútils i de tergiversacions que en devaluen el valor. Això és el que es proposa Enzo Bianchi en aquest assaig preciós, profund i de lectura fàcil: redescobrir la frescor i la veritable naturalesa de la pregària cristiana, des de l'arrel de la revelació bíblica.

L'autor, gran coneixedor del món de l'esperit, analitza l'evolució de la pregària al llarg de diverses èpoques, fins als nostres dies, dibuixant un quadre en el qual es podran reconèixer fins i tot els lectors menys practicants. El text aborda també les dificultats més habituals que trobem a l'hora de pregar i proporciona respostes i interpretacions profundes i riques de sentit, que satisfaran la curiositat de tothom qui s'hi acostin amb una actitud de recerca.

Nascut el 1943, Enzo Bianchi és fundador i prior de la Comunitat monàstica de Bose (Biella, Itàlia). És autor de diferents llibres, traduïts a moltes llengües, sobre l'espiritualitat cristiana i la gran tradició de l'Església. Director de la revista bíblica *Parola, Spirito e Vita*, col·labora en

diversos diaris italians. Ha fundat les Edizioni Qiqajon. En català ha publicat *El mantell d'Elies* (Abadia de Montserrat, 1987), *Pregar a paraula* (Claret, 1988), *Als preveres* (Sígueme, 2006), *No som pas millors* (Claret, 2008) i *Per què pregar, com pregar* (Claret, 2010).

L'Editorial Claret i la Fundació Claret us conviden a la conferència que pronunciarà el proper **dimecres, 9 de juny** de 2010, a les **19.30** hores, a la **Sala Pere Casaldàliga** de la Llibreria Claret de Barcelona (C/ Roger de Llúria, 5). Presentarà l'acte **Màxim Muñoz**, Provincial dels Claretians de Catalunya i traductor del llibre.

Vuit revistes amb temes religiosos entre l'oferta de subscripcions gratuïtes als joves que fan 18 anys

www.catalunyareligio.cat – L'1 de juny es posa en marxa la campanya del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de subscripció gratuïta a una publicació periòdica per a tots els joves catalans que compleixen 18 anys el 2010. La campanya ofereix a gairebé 70.000 joves la possibilitat de subscriure's a una revista. Entre l'oferta de 80 capçaleres n'hi ha vuit de religioses o que tracten temes vinculats a la religió: *Ciutat Nova*, *Dialogal*, *El Ciervo*, *Estris*, *Foc Nou*, *Relats*, *Serra d'Or* i *Valors*. És un 10% de la oferta.

Aquesta campanya es convoca per tercer any consecutiu i la sol·licitud de subscripció gratuïta es pot fer fins al 25 de juny per Internet. Les subscripcions que s'ofereixen als joves de 18 anys són diaris o revistes, en suport paper o digital, que voluntàriament s'han presentat a una convocatòria i que han estat seleccionades per una comissió de valoració de projectes.

Entre les que tracten directament temes de caire religiós l'oferta inclou:

- Ciutat Nova**, versió catalana de la revista editada pels Focolars.
- Dialogal**, revista trimestral sobre religions promoguda per l'Associació Unesco per al Diàleg Interreligiós.
- El Ciervo**, revista de pensament i cultura i d'inspiració cristiana amb gairebé 60 anys de publicació continuada.
- Estris**, publicació sobre educació en el lleure i el món de l'esplai editada per la Fundació Pere Tarrés.
- Foc Nou**, revista cristiana de temes d'actualitat i de diàleg amb el món.
- Relats**, publicació cristiana adreçada especialment als joves.
- Serra d'Or**, publicació de referència cultural editada per l'Abadia de Montserrat.
- Valors**, publicació de reflexió i diàleg sobre valors i creences.

Aquest dilluns el conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació, Joan Manuel Tresserras, va presentar la campanya amb els representants de les publicacions seleccionades.

CEVRE: reunió del mestres i responsables de formació inicial

Convoca	URC - CEVRE
Convocats	Mestres i responsables de la formació inicial
Data	14 de juny
Hora	A les 16.30 h.
Lloc	Seu de l'URC – Plaça d'Urquinaona 11, 2-2 - Barcelona
Temes	1. Valoració del curs 2009-2010 2. Programació del curs 2010-2011
Confirmació	Confirmar l'assistència a urc.info@gmail.com o trucant a Noemí al núm. 93 302 43 67

Des del monestir: la festa de Corpus

Durant el primer temps pasqual, que és quan Jesús ressuscitat començava d'apareixe's, ho feia amb un aspecte molt senzill, com ara d'hortolà, de pelegrí en camí o de solitari perdut vora el llac.

Ha volgut quedar-se entre nosaltres encara de manera més sorprenent, en l'Eucaristia, amb aparença de pa i de vi que són el seu Cos i la seva Sang. Misteri de fe! No és estrany que els cristians volguessin celebrar aquest fet, de formes molt diferents segons èpoques i sensibilitats. Potser la més actual és la que va expressar Benet XVI en l'homilia de Corpus del 2008: «Ens hem

reunit al voltant de l'altar del Senyor, per estar junts a la seva presència.»

Al nostre país, quan l'any 1316 el Papa fa universal la festa de Corpus, en un parell d'anys o poc més s'hi afegeixen Vic, Barcelona, Girona i altres capitals més, fins que acaba fent-se popular a totes les parròquies. Molts encara cantem o recordarem haver sentit cantar el *Pange lingua*, el *Lauda Sion* o el *Sacris solemniis*, himnes festius i de lloança, com el seu nom indica. Podríem evocar —enguany— la devoció de les processons eucarístiques del rector d'Ars, sant Joan B. Maria Vianney, o les més recents «festes de les espigues» de l'Adoració nocturna. Reconeixent que la processó de Corpus havia arribat a adquirir un caire institucional i de brillantor pública molt fort, no podem oblidar-ne l'origen i el sentit religiós. De tot plegat n'és testimoni històric, per exemple, la veu dels poetes.

Joan Maragall: «Toquen les trompetes, vénen els soldats...»; Josep Carner, en referència a la custòdia de Barcelona, posada sobre el tron de Martí l'Humà: «¡Oh la Cadira de la Pàtria antiga, / on és el Déu esdevingut Forment!...»; Clementina Arderiu: «Fem una pausa en el camí [...] que ve Jesús i et vol servir. [...] que quan Ell passi et pugui dir: / “Serva tostemps la fe primera / perquè no hi ha cosa més vera / sinó que el món és ple de Mi”.»

A Solius, en humil processó —tot i la catifa de flors i el tàlem— travessem la carretera i fem una volta sota els pins del bosc amb el Senyor, després d'haver-li cantat: «El perfum de la ginesta / i el desig d'un cor ardent / segueixen la meravella / del Cos i Sang de la festa: / un Déu que es fa resplendent / entre el blat i la rosella.»

Jaume Gabarró

Monjo de Solius – Catalunya Cristiana 6/6/2010

La clarissa Àgueda Bosch rep el Premi Edith Stein

La Universitat de Barcelona va acollir el lliurament de premis del X Concurs Bíblic organitzat per la Delegació de Pastoral Universitària i el Grup Avant de Terrassa

El dissabte 15 de maig va tenir lloc el veredict i lliurament del X Concurs Bíblic. Premi Edith Stein, organitzat per la Delegació de Pastoral Universitària de Barcelona i amb el suport del Grup Avant de Terrassa de la Federació de Cristians de Catalunya.

El concurs té com a objectiu principal potenciar el descobriment de la Bíblia, especialment a la gent més jove que no hi està familiaritzada, aprendre a conèixer l'obra que ha establert les bases de la nostra cultura occidental. Aquest any el premi tenia com a tema *Diners i el treball a la Bíblia*, una referència a l'actual situació de crisi econòmica, possibilitant una reflexió bíblica sobre les seves causes de fons. Textos que fan referència a una visió de la propietat i el treball, així com a l'ús dels diners. Aquesta edició del Premi té en compte que les principals utopies socials que s'han generat des de la filosofia i la teoria social tenen les seves bases en els textos bíblics, per això ha volgut fer un retorn a les fonts, per possibilitar-ne noves lectures. La guanyadora d'aquesta desena edició ha estat la germana Clarissa Àgueda Bosch, que ha rebut un premi de 3.000 euros. El seu assaig, *Un denari i la sal*, és una brillant mostra de relacions entre la Sagrada Escripura, el Magisteri i la vida quotidiana actual amb una gran riquesa espiritual. Un treball on el jurat va valorar especialment la lectura orant dels textos bíblics i del magisteri que il·luminen experiències personals de la vida diària. El segon premi, de 700 euros, va recaure en Enrique Lluch, doctor i professor d'Econòmiques a la Universitat CEU Cardenal Herrera de València, amb el treball *La sabiduría bíblica y sus enseñanzas*, una investigació teològica que analitza i comenta els textos sapiencials i del llibre dels Proverbis, de manera actualitzada, il·luminant l'actualitat social i econòmica. Un treball original i agosarat en els seus consells finals en el qual el Jurat va valorar els elements de reflexió que aporta i la vinculació dels textos de l'Antic Testament amb la realitat actual.

La religiosa Àgueda Bosch, en el moment de recollir el guardó. El cardenal Lluís Martínez Sistach.

El tercer premiat, que aquest any ha estat el doctor en Teologia i professor de l'Iscreb, Antoni Torrelles, va rebre un xec de 300 euros. El seu treball, *Un rostre evangèlic per als diners. Un rostre humà per als béns*, és un recull exhaustiu de diferents cites dels evangelis sobre el tema dels diners amb una certa ordenació temàtica. El jurat va valorar especialment la segona part del treball, on s'aporta un comentari i anàlisi personal, a partir de la selecció feta en la primera part, des d'una perspectiva original, creativa i actual que obre perspectives per al treball pastoral.

A més el jurat va acordar concedir una menció especial a l'assaig *El trabajo intelectual en el Sirácida*, de les autores Cristina Suárez, Aurora Montesdeoca i Annarita Russo, pel seu rigor acadèmic, la seva qualitat metodològica i exegetica, la bona documentació aportada i la seva solidesa argumental. Els assajos, que es podien fer tant en grup com individualment, han estat d'una alta qualitat, amb un gran èxit de participació, ja que han estat prop d'un centenar els treballs presentats. S'han rebut assajos de diverses comunitats autònomes (Galícia, Andalusia, Madrid, País Basc, Catalunya, Extremadura i Menorca) i d'altres països (Argentina, Xile i Mèxic). El veredict i lliurament de premis va tenir lloc al Paranimf de la Universitat de Barcelona, en el marc del concert de clausura del XIII cicle de concerts d'orquestrs i corals universitàries, i va ser presidit per l'arquebisbe de Barcelona,

Catalunya Cristiana 6/6/2010

Un cop d'ull als arxius de l'URC: "El que és nou demana novetat"

La inquietud per donar continuïtat a l'experiència viscuda en el Congrés de Vida Religiosa, realitzat entre els anys 1993-1995, i el desig d'assumir el futur de manera responsable van portar el CEVRE a convocar uns grups de treball d'edats i formació diverses. Se'ns va demanar que ens plantegéssim el tema *El futur de la Vida Religiosa* tenint en compte els objectius següents:

- Reflexionar sobre la transformació que s'ha de produir en la Vida Religiosa en un canvi d'època com el que vivim, per tal de continuar sent una forma radical de viure l'evangeli, interessant i interpel·ladora.
- Trobar noves formes de viure la Vida Religiosa que donin resposta a les demandes dels religiosos i de les religioses joves actuals i que facilitin el pont vers les generacions següents.
- Dibuixar possibles línies d'actuació i fer propostes d'acció concretes que puguin afavorir, des de l'URC, el naixement *d'allò nou*.
- Publicar el treball de reflexió dels grups amb unes orientacions per a l'aprofundiment en l'àmbit de comunitats i congregacions.

L'orientació del treball dels grups es demanava vivencial i així ha estat. Un espai per compartir i reflexionar la pròpia vida i, junts, cercar i somiar un futur per a la Vida Religiosa més esperançador i compromès amb la realitat actual.

Introducció del document

Calendari del mesos de juny: propers esdeveniments

3-4	Dj	Delegats Episcopals de Vida Consagrada – Tiana
8	Dt	URC: Comissió Permanent
9	Dc	Antena de Barcelona - Xarxa Àfrica-Europa, Fe i Justícia
20	Dg	Experiència SICAR, de 10.30 del matí a 8.30 del vespre al Monestir de Sant Pere de les Puel·les
24	Dj	Festa. Sant Joan

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC i director del CEVRE	sec.urc@confer.es
Noemí Pujol	Secretaria de l'URC i del CEVRE	urc.info@gmail.com
	Informatiu <i>Horeb</i>	horeb.urc@gmail.com

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 · Fax 93 412 38 82
 Secretari general: sec.urc@confer.es / Secretaria: urc.info@gmail.com / Informatiu: horeb.urc@gmail.com
<http://urc.confer.es>